

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Свиленград, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200146 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-0351-000501 от 03.11.2022 година на Началник на Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на С. С. И. с ЕГН ***** от село ******, със съдебен адрес: град Свиленград, ул. „Димитър Б.” № 4 б, област Хасково, чрез Младши адвокат И. Д., за нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) са наложени административни наказания „Глоба” в размер на 2 000 лв. и „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС)” за срок от 24 месеца (пункт 1), като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки.

НП в частта му по пункт 2 е влязло в сила, тъй като не е обжалвано.

Жалбоподателят С. С. И., моли за отмяна на обжалвания акт в частта му по пункт 1, тъй като бил незаконосъобразен и неправилен – постановен при съществени нарушения на процесуалния закон и в нарушение на

материалните норми, фактическата обстановка била неясна, непълна и невярна, както и липсвали субективния и обективния елементи от състава на нарушението по пункт 1. Сочи се, жалбоподателят не бил извършил процесното нарушение. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят С. С. И., не се явява. За него се явява адвокат Г. Г., преупълномощена от Младши адвокат И. Д., която пледира се за отмяна на обжалвания акт в частта му по пункт 1. Представен е Списък на разноските. Представена е и Писмена защита от Младши адвокат Д., в която сочи доводите си за отмяна – налице била неяснота относно времето и мястото на нарушението.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началникът на Група в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково, редовно призован, не изпраща представител. От Съда се иска да потвърди обжалваното НП.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпраща т представител и не вземат становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 12.10.2022 година около 06.10 часа на ГКПП „Капитан Андреево”, област Хасково, на платното за излизащи леки автомобили, пристига МПС – лек автомобил марка „БМВ”, модел Х5 с държавен регистрационен номер ***** – собственост (видно от Справката за собствеността на автомобила към датата на деянието) и управлявано от жалбоподателя. По това време е на работа свидетеля Х. Н. А. – служител на ГПУ – Свиленград, на когото му прави впечатление, че водачът мирише на алкохол и видимо е повлиян от него, т.е в неадекватно състояние е.

За случая е уведомен ОДЧ при РУ – Свиленград и е поискано съдействие

на дежурен служител от звено „Пътен контрол” при РУ – Свиленград.

На място пристига свидетелят Б. П. Б.. Последният уведомява жалбоподателя, че ще му бъде извършена проверка за алкохол, разяснява му процедурата във връзка с проверката за алкохол, както и правата и задълженията на проверяваното лице – в случая жалбоподателят. Последният след като разбира за какво иде реч около 07.15 часа отказва да бъде изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабричен номер ARPL 0559 за наличие на алкохол, както и отказва да бъде изследван по друг начин относно употребата на алкохол. На жалбоподателя е издаден Талон за медицинско изследване с № 082102 от същата дата, приложен в кориците на Административнонаказателната преписка (АНП), в който е посочено, че следва да се яви до 08.35 часа (до 1 час) в Центъра за спешна медицинска помощ (ЦСМП) – филиал Свиленград за даване на кръвна проба. До 08.35 часа И. не се явява в ЦСМП – филиал Свиленград. В съдебно заседание разпитания полицейски служител Б. уточнява, че ако И. се беше явил своевременно (в определеното време) в ЦСМП – филиал Свиленград, за да даде кръвна проба, дежурните медицински лица са щели да ги уведомят и полицейските служители са щели да идат на място, което в настоящия случай не е станало.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, свидетелят Б. П. Б. – „Младши автоконтрольор, II степен в звено „Пътен контрол” към Група „Охранителна полиция” в РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково, идентична с Младши инспектор (длъжностно лице от службите за контрол по ЗДвП), съставя против жалбоподателя И. и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 448491. Това процесуално действие извършва и с участието на свидетеля Х. А.. В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на процесното фактическо нарушение, свързано с отказа на И. да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употреба на алкохол, както и на обстоятелствата по извършването и открИ.ето му. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предложение първо от ЗДвП, която вписва за нарушена. В констатиращия Акт фигурира отбелязано изрично и времето на проверката, в резултат на която е констатирано процесното нарушение. АУАН е редовно предявен и връчен срещу подпис на жалбоподателя - нарушителя С. И., който

сочи, че няма възражения против констатациите в Акта, което е вписано в съответната графа.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Началникът на Група „Охранителна полиция” при РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково, издава процесното НП № 22-0351-000501 на 03.11.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на процесното нарушение, дадена от контролния орган и налага на жалбоподателя административни наказания „Глоба” в размер на 2 000 лв. и „Лишаване от права да управлява МПС” за срок от 24 месеца, както и на основание Наредба № Из-2539 на МВР отнема 12 контролни точки. НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на 17.02.2023 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана. В същия смисъл е и информацията, съдържаща се в Справката за нарушител и в Докладна записка УРИ 271р-5182 от 24.02.2023 година. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 година на Министъра на МВР, вземайки предвид факта, че Б. П. Б. заема длъжността Младши автоконтрольор, II степен в звено „Пътен контрол” към Група „Охранителна полиция” в РУ - Свиленград към ОДМВР – Хасково и от Писмо с рег.№ 351000-1496 от 09.03.2023 година, видно от което Бончо Цветанов Бонев е назначен на длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково”, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП – Министъра на МВР по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Приложена е и Справка относно нарушенията на жалбоподателя, в която е отбелязано че И. е санкциониран и за други нарушения на ЗДвП и на

Кодекса за застраховането с влезли в сила НП и Електронни фишове, както и му е била налагана принудителна административна мярка.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебното заседание, проведено на 18.04.2023 година свидетели – Б. П. Б. и Х. Н. А.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Б. П. Б. и Х. Н. А., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания на първия от посочените свидетели не се намериха, а единствено поради служебното му качество – служител на Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград при ОДМВР - Хасково, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от негова страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. В допълнение следва да се посочи, че фактът, че актосъставителят е в служебно правоотношение с АНО, следва да се има предвид, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН. В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година, докладчик Съдията Пенка Костова. Ето защо, според Съда показанията на всички свидетели, не са и не се считат за

насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение по пункт 1 и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на отказ на И. да му бъде извършена проверка с техническо средство и да му бъде взета кръвна проба за установяване употреба на алкохол в кръвта. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, както и допълнително представените такива, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районен съд - Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя

суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от съответната графа от Справката за нарушител/водач и от Писмо с рег.№ 351000-1496 от 09.03.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази част в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

-

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, по отношение на нарушението по пункт 1, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до незаконосъобразност в частта по пункт 1.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна. По отношение на процесното нарушение съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба № 1 от 19.07.2017 година за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози, издадена от Министерство на здравеопазването, МВР и Министерството на правосъдието (Наредба № 1 от 19.07.2017 година) контролният орган отразява в Талона за изследване обстоятелствата по чл. 3а. В настоящия случай в съответствие с разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба № 1 от 19.07.2017 година отказът на лицето да бъде установено дали същото, като водач на МПС е употребило алкохол, е удостоверено в наличния по делото Талон за медицинско изследване.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, както констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, касателно нарушенето по пункт 1,

съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Използваните съкращения на отделни думи в АУАН и в НП са общоизвестни и не създават каквато и да е неяснота относно вмененото на жалбоподателя противоправно деяние, съответно не е нарушено по никакъв начин правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем (в този смисъл е и Решение от 19.11.2020 година по КАНД № 744/2020 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Ива Байнова). Фактът, че при посочване на нарушената правна норма и изписването на относимия текст, актосъставителят е смесил правната норма и текста ѝ, респ. разделил правната норма, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, при какви обстоятелства, какъв автомобил е управлявал, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена. Вярно е че при посочване на нарушената материалноправна разпоредба в НП не е посочено конкретното предложение на нарушението по пункт 1, но словесно е изписано точно и ясно извършеното деяние, което е напълно достатъчно за наказаното лице да разбере в какво точно е обвинен.

Действително в АУАН не е посочено личен адрес на свидетеля А., но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена, датата му на раждане и местоработата му е налице пълно индивидуализиране на посочения свидетел и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираният пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова

нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице.

Действително е налице несъответствие в АУАН, тъй като от една страна е посочено, че деянието е извършено на път Стара Загора – Хасково – ГКПП „Капитан Андреево”, а от друга – на ГКПП „Капитан Андреево” и в НП, тъй като от една страна е посочено, че деянието е извършено на автомагистрала А4, а от друга – на ГКПП „Капитан Андреево”, но в случая Съдът счита, че мястото е точно и коректно посочено, а именно: ГКПП „Капитан Андреево”, което е достатъчно, за да изпълни изискването на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН - Съдът счита, че посоченото не може на самостоятелно основание да доведе до отмяна на обжалвания акт в частта му по пункт 1, тъй като ГКПП „Капитан Андреево” е територия със специален статут, на която територия важат правилата на ЗДвП, но тя не представлява път, респ. автомагистрала. Ето защо наведените от Младши адвокат Д. в Писмената му защита доводи в тази насока са неоснователни.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 189, ал. 12 от ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон, които съгласно чл. 165, ал. 1 от ЗДвП се определят от Министъра на вътрешните работи. Видно от т. 1.3.2 от Заповед рег.№ 81213-1632/02.12.2021 година е налице и изрично оправомощаване в полза на полицейските органи от посочената категория. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 12.10.2022 година актосъставителят Б. П. Б. е заемал длъжността Младши автоконтролор”, II степен, в звено „Пътен контрол”, Група „Охранителна полиция”, в РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково (идентична с длъжността „Младши инспектор”), т.е. бил е полицейски орган, който е орган по контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, а Група „Охранителна полиция” е структурно звено и част от състава на МВР. В тази насока е и изявлението на свидетеля Б., направено в открито съдебно заседание, проведено на 18.04.2023 година. Предвид изложеното актосъставителят Б. Б. безспорно се явява длъжностно лице от службите за контрол, предвидени в ЗДвП, което има правомощията по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по ЗДвП. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Група „Охранителна полиция” в РУ – Свиленград” и деянието е извършено в зоната на отговорност на РУ – Свиленград.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално

основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП в частта му по пункт 1 не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното процесно нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено.

Не се спори, че към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на автомобил включва всяко действие по упражняване на контрол върху същия, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители, са категорични, че именно И. е бил водач на процесния лек автомобил, тъй като именно той го е управлявал и на него са съставили АУАН, при което той не е възразил, не е подал възражение, не е посочил подобно възражение и в Жалбата си, както и в съдебно заседание. Жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че именно той е бил водач на процесното МПС. Т.е. този факт не се оспорва от самия жалбоподател, поради което и Съдът приема, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП визира в себе си водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо

средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор и/или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство и да даде кръвна проба за установяване концентрацията на алкохол в кръвта са два различни способа, чрез които се установява употребата на алкохол. В случая в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП те са употребени именно като две различни алтернативни възможности, които контролиращият орган следва да предостави на проверявания водач на МПС с цел да бъде установено дали управлява превозно средство след или без употреба на алкохол. Ако водачът откаже само медицинското изследване, но се беше съгласил да му бъде извършена проверка с техническо средство, тогава той не би осъществил състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Същите изводи следват и при обратната хипотеза, когато проверяваният водач откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство, но се съгласи да даде проба за медицинско изследване. По тази причина изброяването на методите, с които се установява от контролните органи употребата на алкохол не представлява различни хипотези на административни нарушения, а се касае за едно единствено нарушение, изразяващо се в това, че водачът на МПС е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол, независимо по кой метод. От събраните по делото гласни доказателства (показанията на свидетелите Б. и А.) и писмени такива, безспорно се установяват обстоятелствата, описани като фактическа обстановка по отношение на процесното нарушение, както в АУАН, така и в НП – че И. е управлявал процесния лек автомобил, че при извършване на проверка при надлежна покана, достигнала до знанието му, от страна на съответния контролен орган, същият е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство, като не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване – изрично е заявил, че не желае такова. Законодателят е използвал в случая както алтернативно, така и самостоятелно предпоставките, при които е налице извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, поради което и издаването на Медицински талон за химическо изследване на нарушителя при положение, че даде кръвна проба в указания му законов срок, е допълнителна законова възможност да не му се дири

административнонаказателна отговорност по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а да се вземе административно отношение в производството от АНО, съгласно наличието или липсата на алкохол в кръвта му. В този ред на мисли актосъставителят освен задълженията си по ЗДвП е изпълнил и задълженията си по цитираната по-горе Наредба, като правилно е издал и Талон за медицинско изследване, но И. не е изпълнил и разпореждането да му бъде взета кръвна проба, което на основание чл. 2, ал. 2 от посочената Наредба се приравнява на отказ да бъде изследван за употреба на алкохол, освен че изрично е заявил нежеланието си да даде кръвна проба. Освен това от страна на жалбоподателя не бяха представени медицински документи, които да удостоверят някакво заболяване, което да му е пречило да му бъде извършена проверка за алкохол в кръвта с техническото средство, респ. чрез лабораторно изследване. Отделно от това съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените Актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая Съдът намира, че констатациите от АУАН се потвърждават по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото доказателства.

За пълнота следва да се посочи, че както вече бе отбелязано, текстът на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно и самостоятелното осъществяване на която и да е от тях обосновава ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача по този текст.

В случая, както се установи по делото жалбоподателят, притежаващ качеството водач по смисъла на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП и годен субект на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, е отказал да даде тестван с техническо средство за употреба на алкохол и е отказал да даде проба за медицинско изследване. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от цитираната по-горе Наредба № 1 от 19.07.2017 година, в съставения АУАН за констатиране на концентрацията на алкохол в кръвта, актосъставителят (контролният орган) вписва начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство или резултата от теста и номера на Талона за изследване. Препис от Акта се връчва на водача по реда на З АНН. Посоченото е изпълнено в конкретния случай. С доказателствен анализатор или с лабораторно изследване се установява концентрацията на алкохол в кръвта, когато водачът откаже, не приеме или физическото му състояние не

позволява извършване на проверка с техническо средство. Т.е. както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение водачът на МПС, отказвайки да бъде изпробван с техническо средство за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му не би извършил нарушение, ако даде кръвна проба за медицинско изследване, респ. се възползва от доказателствения анализатор. Лабораторното изследване се извършва въз основа на издаден Талон за медицинско изследване, който се съставя в 3 екземпляра заедно с АУАН (чл. 6, ал. 1 от посочената Наредба). В процесния случай, Талон за медицинско изследване е издаден. Приложеният по делото Талон следва да бъде ценен като документ, удостоверяващ отказ на лицето по смисъла на чл. 6 от Наредбата да даде кръв за медицинско изследване. Ето защо наведеното от Младши адвокат Д. твърдение, свързано с факта, че АУАН е издаден преди изтичане на срока за даване на кръвна проба, респ. преди издаване на Талона, е неоснователно, тъй като АУАН се издава веднага и в случай на даване на кръвна проба, резултатът щеше да бъде отразен в НП, така както в конкретния случай е отразен отказът за такава. И отделно от това жалбоподателят е заявил изрично, че отказва да даде и кръвна проба.

За пълнота следва да се посочи, че е неотносимо обстоятелството относно това дали техническото средство за измерване на алкохол в кръвта е одобрено или не по реда на Закона за измерванията, доколкото нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран, е за отказ за извършване на проба за употреба на алкохол, а не за установено наличие на такъв със съответното техническо средство.

Отново за пълнота на настоящото изложение с оглед наведеното от Младши адвокат Д. възражение в Писмената му защита, касаещо времето на нарушението, Съдът намира, че няма неяснота или неточност, тъй като около 06.10 часа жалбоподателят е пристигнал на ГКПП „Капитан Андреево“, а около 07.15 часа е отказал да му бъде извършена проверка за алкохол в кръвта, а в промеждутъка между двата посочени часа е изчакано пристигането на свидетеля Б. и след пристигането на граничния пункт той е разяснил процедурата, правата и задълженията на жалбоподателя и едва тогава е пристъпено към същинската проверка за алкохол.

Ясно в НП е посочено, че санкцията се налага на основание чл. 174, ал. 3, предложение първо от ЗДвП. Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е санкционна,

но тя съдържа в себе си и материалноправните разпоредби, нарушението на които обуславя налагането на визираното в същата наказание. Казано по друг начин, нарушената и санкционната разпоредба в случая съвпадат, поради което не би могло да се стигне до неразбиране у наказаното лице за какво точно негово поведение е санкционирано, нито че квалификацията на нарушението е непълна или неточна.

Съгласно нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, която се явява и материална и санкционна норма, на водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се налага административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 2 години и административно наказание „Глоба” в размер на 2 000 л в. Следователно, деянието, за което на жалбоподателя са наложени административни наказания е обявено от закона за наказуемо. Приложената от АНО санкционна норма на чл. 174, ал. 3, предложение първо от ЗДвП съответства на установеното нарушение. Т.е. в случая със санкционния акт е прието наличие именно на първата хипотеза, като за съставомерността на санкционираното деяние е достатъчно водач на МПС да обективира отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта.

Налице е и субективният елемент от състава на процесното нарушение – извършено е виновно, при пряк умисъл. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. Съзнавал е общественотоопасния характер на извършваното от него деяние, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване. Бил е напълно наясно относно факта, че при проверка от надлежните органи е следвало да бъде установена употребата, респ. липсата на алкохол в кръвта, по някой от начините, предвидени в ЗДвП.

В съответствие с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба № Из-2539 на МВР правилно

са отнети 12 контролни точки, тъй като за отказ на водач, който управлява МПС, да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или при неизпълнение предписанието за медицинско изследване за установяване на употребата на алкохол, е предвидено да се отнемат контролни точки.

Действително в НП не е конкретизирането по коя нормативна разпоредба се налага санкцията отнемане на контролни точки от талона, но това не представлява съществено процесуално нарушение. В АУАН и НП ясно е описано извършеното в случая нарушение, а именно отказът на И. да му бъде извършена проверка с техническо средство и да му бъде взета кръвна проба за установяване на алкохол в кръвта, както и точно е посочена санкционната разпоредба – чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а в чл. 6, ал. 1 от посочената Наредба е предвидено, че за нарушения на ЗДвП на водачите на МПС се отнемат контролни точки, както следва: т. 3 - за отказ на водач, който управлява МПС, да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или не изпълни предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му (чл. 174, ал. 3 от ЗДвП) – 12 контролни точки. Следва да се отбележи, че отнемането на контролни точки не е санкция, която подлежи на самостоятелно обжалване, а фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. При отнемане на контролни точки съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност, като поведението му задължително следва факта на налагане на наказание за извършено нарушение. Отнемането на контролни точки няма самостоятелен характер и действията на административния орган по отбелязване на отнемането им е в зависимост от наличието на влязло в сила НП и наложеното с него наказание. С влизане в сила на НП, се отнемат и предвидените контролни точки (по аргумент от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 година за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително

обучение). В този смисъл са Решение № 176 от 15.03.2018 година, постановено по КАНД № 25/2018 година по описа на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Димитрова, Решение № 294 от 18.04.2018 година, постановено по КАНД № 134/2018 година по описа на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Росица Чиркалева - И.ова и др.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат (, а напротив, целта е предотвратяване на такъв), така и поради наличието не само на смекчаващо (фактът, че не е осуетил или възпрепятствал проверката по някакъв начин), но и на отегчаващи обстоятелства (наличие на други нарушения на правилата за движение по пътищата, за които са наложени санкции, които явно не са изиграли своя поправителен и превъзпитателен ефект). В тази връзка не може да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство възрастта на нарушителя, доколкото възрастта от 36 години предполага житейски опит, който е достатъчен, за да може лицето да направи оценка на деянието си по начин, позволяващ му да не извършва противоправно такова. Т.е. тази възраст не може да бъде определена като млада, за да обоснове наличието на смекчаващо вината обстоятелство. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 от ЗАНН за съответстваща на закона.

Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя И. по отношение на нарушението по пункт 1 и НП следва да бъде потвърдено в тази част.

Съдът проведе пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се противопостави и не посочи доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Приложената от АНО санкционна норма на чл. 174, ал. 3, предложение първо от ЗДвП съответства на установеното нарушение по пункт 1. Административните наказания са правилно и законосъобразно определени както по вида си, така и по размери, индивидуализирани в предвидените от закона такива – фиксирани за посочените размери. Правна възможност за намаляване на наложените административни наказания не съществува, предвид фиксирания размер на санкциите, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето им под този минимум. Така наложените с обжалваното НП в частта му по пункт 1 административни наказания за процесното нарушение, Съдът намира за необходим и за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

По разноските:

В случая НП е потвърдено в обжалваната част, поради което в полза на жалбоподателя не се дължат разноски, въпреки направеното искане в тази насока.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2 т. 5, вр.ал. 9 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 22-0351-000501 от 03.11.2022 година на Началник на Група в РУ – Свиленград към ОДМВР - Хасково, с което на С. С. И. с ЕГН ***** от село ***** , за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба” в размер на 2 000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца (пункт 1), като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 12 контролни точки.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя С. С. И. с ЕГН ***** от село ***** , за присъждане на разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____